Ч. 92. Середа 10 мая (27) цьвітня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Чутка о подорожи Цісаря Франц Иосифа до Риму. — З Угорщини. — Ворохобня в Ємені. — Події в Росиї і росийско-японьска війна.

Кілька днів тому назад принесли були францускі часописи чутку, що Є. Вел. Цісар Франц Йосиф має поїхати до Риму в гостину до італіяньского короля. В виду того доносять тепер з Відня з добре поінформованих кругів, що Цісар не поїде до Риму, бо задля глубокої старости рішив ся взагалї не виїздити нїгде за границю. А всеж-таки сама ся чутка викликала з ватиканьскої сторони деякі характеристичні відзиви. Так виступає „Osservat. Romano“ против вісти, мов би то апост. престол згодив ся на евентуальну гостину Цісаря Франц Йосифа в Римі. Згадана ґазета вказує при тім на ноту видану апост. престолом з нагоди гостини президента Любета в Римі і заявляє, що згадана нота не була наслїдком особистих взглядів против Любета або Франциї, лиш відповідала становищу, на якім апост. престол все давнїйше стояв і дальше буде стояти супротив католицких володітелів, прибуваючих до Риму, чи то буде президент републики, чи монарха. Апост. Престол не може відступити від свого становища, бо тим нарушив би свою повагу.

Що до подорожи Цісаря до Будапешту, то не порішено ще також нїчого, але кажуть, що подорож наступить, скоро в угорскім палатї закінчить ся дебата адресова. Цісар чекає, який буде конець тої дебати, а відтак аж буде міг рішити ся, що дальше робити. О скілько можна вже тепер вносити, що Кошут і єго партия не будуть мати щастя зі своєю адресою, бо хоч би й була остаточно ухвалена, то стане ся то хиба лиш дуже незначною більшостию, а що Хорвати против неї таки рішучо виступають, то она не буде мати таки зовсім нїякого значіня і стане ся хиба лиш способом демонстрациї. — Підчас вчерашної дискусиї адресової промавляв Румун Попосічо і виступив против всїх мадярских партий, котрим робив закиди, що всї они стремлять до того, щоби народи на Угорщинї змадяризувати, а то означає борбу рас. Против того виступив президент палати Юст і заявив, що иншим народам нїгде на сьвітї не жиє ся так добре як на Угорщинї. Мадяри не жадають більше нїчого як лиш то, щоби иншї народности на Угорщинї учили ся мадярскої мови.

Говорять, що президентом міністрів на Угорщинї стане Гієронімі, позаяк Тіса не хоче вже рішучо позіставати дальше на теперішнім становищи. Кажуть, що Цісар поручив єму порозуміти ся з міністром фінансів Буряном, чи би він не обняв провізорично провід кабінету, але Бурян рішучо відмовив. Тепер отже ведуть ся переговори в справі наслїдника ґр. Тіси і як вже сказано, готов ним бути Гієронімі.

Про ворохобню в Ємені доносять до берлиньского Tageblatt-у: Після вістий наспівших з Годейди розбили ворохобники зовсім турецке войско, а єго ґенерал мусїв з цїлим штабом втечи на анґлїйский корабель. В Константинополи сподївали ся і побоювали ся того, бо упертий міністер війни замість вислати до Арабії полки з малої Азиї, на котрі можна спустити ся, післав туди непевні полки з Сириї, котрі симпатизують з Арабами і тепер дійстно перейшли на сторону ворохобників. Положенє в Арабії стало через то дуже критичне. Поза сею ворохобнею криють ся махінациї анґлїйскі, що тим більше здаєсь бути можливе, що Анґлїйцї уважають будову зелїзницї Геджас до заливу Акаба за некористну для себе і домагають ся застановленя робіт на нїй.

В Росиї виринають проєкти за проєктами в справі заведеня нового ладу державного, а проєкти ті роблять не лиш правительство, але й приватні люди против волї правительства. Як вже звістно, радять в Москві представителї земств над проєктом конституцийного і автономічного устрою державного, а в Петербурзї знов відбувають ся приватні засїданя всеросийского з'їзду інжинирів. Засїданя ті відбувають ся що дня в иншім домі. Мимо того полициї удало ся вже вислїдити кілька таких засїдань

---

1)

„Ля стреґа“.

(З нїмецкого — бар. Ротенбурґа).

Майже кождий, що звиджував Рівієру, знає Монте Карльо, майже нїхто з них Роккабруну.

Ледве чи можлива взагалї більша противність як між тими двома місцевостями, віддаленими від себе не о цїлу годину дороги.

Там цивілїзация в повнім своїм вицьвітї, твори штуки, що своєю красою немов би хотїли дорівнувати природї, величаві марморні статуї між струнким пальмами, пречудний будинок касина з своїм одурюючим воздухом і з товариством в салях, якого може нїгде на сьвітї нема, бодай в такій ріжнородній мішанинї: князї крови побіч ремісників, котрих мозолисту руку ледве може обіймити рукавиця, аристократия духа побіч вилеґантованих і вилизаних після найновійшої моди паничиків сумнївної моральної вартости, котрих послїдний гріш давно минув ся на шампаньске вино і дївчата, а котрі хотїли би в тім мори людий здобути знов які средства до дальшого гуляцкого житя, — князї гроший перед котрими все хилить ся, котрі рішають о найважнїйших подіях на земли. Побіч них торговельний помічник з 80 франками місячної платнї, котрого збогатила сьміла крадіж в касї свого пана і за котрим вже іде стежний лист. Всьо то стрічає ся і мішає ся тут в тій закутинї землї, над котрою царює необмежено Є. В. чорт гри!

Якже инакше в Роккабрунї!

Звернувши за сїльцем Ст. Ромен з широкої набережної дороги на ліво, іде ся поміж цитриновими деревами, переплїтаними лиш зрідка помаранчевими, стрімкою каменистою стежкою в гори. Нема тут вже водограїв, котрих струї мінять ся до сонїшного сьвітла всїми красками дуги, лише муровані кирницї з темною водою; нема величавих будинків, що коштують мілїони, лиш декуди з каміня просто побудована хатина, а сама Роккабруна то старе, бідне скалисте гнїздо. Зате з вершка гори, на якій здіймає ся старинний замок Ляскарісів з Вентімілїї, розпростирає ся пречудний вид: на захід через Монте Карльо і гірску кріпость Монака аж до укріпленої гори Мон Борон, за котрою криє ся Нїцца; на північ на скалисті верхи приморских Альп, котрих склони вкривають сірі оливні гаї; відтак на всхід через живописні надморскі місцевости Оспедалетті і Бордіґеру, а на полудне у стіп гір чудова Ментона, пригірок Кап Мартен з своїми оливними гаями, що памятають що части ще римскі часи, улюблене місце двох цісаревих, проживаючої від кількох десятків лїт в самоті бувшої французкої цісаревої Евгенії і почитаної всїми своїми народами цісаревої Єлисавети австрийскої. Лиш тихо доносять ся тут на гору ломіт морских филь, що сильно бють о скали пригірка, підкидаючи в гору в кождій секундї мілїярди білих перел піни. А далеко, далеко як око засягне, простирає ся море, що все зміняє свою краску, все ворушить ся як душа чоловіка, на вид непорушна, а однако вічно відчуваюча нові враженя.

Мир і спокій володіє тут на самотнім вершку гори; гірский вітер повіває сьвіжо і лагодить та втихомирює дрожачі від напруженя в сали гри нерви, а понад всїм тим царить ґенїй працї, тяжкої працї: з долин і з над берегів потоків виносити в кошиках родючу землю на скалисті шпилї, хоронити єї при помочи підмуровань від того, аби єї дощ не змив, виплекати з маленького зерняти цитрини або оливки хороше дерево, котрого овочі дають неутомимому робітникови скупу нагороду.

З високого замку зступаємо знов в долину, я і мій приятель, котрого артистична душа радувала ся і торжествувала на вид такої краси природи. Ідемо в долину, в темну ніч! Бо улицї Роккабруни видовбані в скалї, лише крізь поодинокі отвори в скалистій стели проникає трохи сьвітла до середини. Ідучи в напрямі до моря, вийшли ми вкінци з вузкої улички і осліплені мусїли ми замкнути очи, привикаючи лиш постепенно до яркого сонїшного сьвітла, яке нас тепер окружило.

По нашій лївій сторонї роздав ся тихий сьміх. Там на скалистім виступі видко струнку, смагляву стать дївчини, майже ще дїтвака з очима мов у ящірки, чорними, глубокими, ясними, як на нас з гори поглядає. Усьмішка, що між червоними устами показує два ряди білих,

і перервати їх. Тепер же доносить „Нов. Время“: Мінїстер справ внутрішних наміряє утворити для репрезентациї народної „раду станів“ яко низшу палату, підчас коли дотеперішна рада державна мала би бути й дальше задержана яко висша палата. Вибори до тої „ради станів“ мають відбувати ся при помочи земств і зарядів міских на давній основі становій. Послам, котрих число має виносити 550, забезпечує ся ненарушимість. Крім послів вибираних на 3 роки мають засїдати в радї також члени іменовані правительством. Президента мав би іменувати цар з поміж послів. Низша палата має бути уповажнена давати почин до нових законів, інтерпелювати мінїстрів, радити над буджетом і контролювати єго. Предложеня ухвалені радою станів ішли би до ради державної. Остаточно рішав би цар. Рада станів мала би радити від половини падолиста до 1 січня. „Нов. Время“ додає, що в тій постанові можуть ще бути пороблені зміни.

З поля війни знов нема ніяких важнїйших вістий, лиш телєґрама ґен. Лїневича потверджує, що японьска кавалерия відперла російскі кінні форпочти. Фльота Рожественьского все ще знаходить ся на кохінхіньских водах коло француского побережа, що викликало вже другий протест японьского правительства.

Новинки.

Львів, дня 9-го мая 1905.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радниками висшого суду краєвого у Львові радника висшого суду краєвого Йос. Голковского в Самборі і радника суду краєвого у Львові Володисл. Вольтера; дальше радниками висшого суду краєвого при трибуналах І. інстанциї судових радників: Кар. Шиндля у Львові для Коломиї, Арт. Авліха в Золочеві для Стрия, Кар. Кавецкого у Львові для Самбора, Кар. д'Абанкурта у Львові для Львова і Богд. Прухневича в Перемишли для Станиславова.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий прибув в суботу з радником Двора Прокоповичом до Галича, звідки пароходом поплив до Єзуполя, аби оглянути реґуляцийні роботи на Днїстрі. Вечером повернув п. Намістник до Львова.

— **Впреосьв. Митрополит** Андрей Шептицкий виїхав передвчера на кілька днїв зі Львова, а по повороті удасть ся на канонїчну візитацию буского і олеського деканата. В часї візитациї буде супроводити Впреосьв. Митрополита крилошанин о. Ал. Бачиньский.

— **Повінь** грозить Угорщинї, як доносять з Будапешту. В наслїдок великих злив, які навістили в послїдних днях цїлий край, Дунай і побічні єго ріки грозять виливом. Побоюють ся, що вода буде ще прибувати.

— **Огні.** В Королївцї під Коломиєю погорів оногди паровий бровар Стефана Вайса. Шкода виносить 200.000 корон. — В Сільци коло Підгаєць згоріло около 30 селяньских загород і двір дра Чижевича зі Львова. — В Станиславові згоріли оногди войскові магазини зі складами сїна при улици Зосина Воля. — В Понikві коло Бродів мало вчера погоріти — як доносять телєґрафічно — пятьдесять господарств.

— **Укушений гадиною.** В суботу по полудни укусила гадина в ліску за Янівскою рогачкою 27-лїтного Івана Мокрицкого зі Львова. Укушений не пізнав небезпечности, яка єму грозить, чи не знав, як ратувати ся і заки доїхав якоюсь фірою до янівскої рогачки, спух як колода на цїлім тїлї і в такім станї відвезла єго ратункова стация до шпитали, де він тепер боре ся зі смертю.

— **Легкодушне наражуванє людского житя.** При ул. Лукасиньского ч. 4 у Львові занедужав учитель Сокалер. Покликаний єго жінкою лїкар ствердив у хорого небезпечну і заразливу хоробу — пятнистий тиф і зарядив відповідні средства осторожности. Але п-нї Сокалерова не вдоволена чи поставленою диягнозою, чи записаними лїками одного лїкаря, покликала до хорого мужа другого лїкаря, третого і т. д. Около сорок лїкарів пересунуло ся коло хорого, а кождий з них мусїв наражувати не лише своє житє, але й житє своїх родин, бо, як одна з ґазет замічує, в хатї пп. Сокалерів не було нї мидницї нї мила, аби собі бодай руки обмити. Один з лїкарів повідомив міский фізикат про той випадок пятнистого тифу, почім хорого перевезено до шпиталя, мимо опору жінки.

— **Нещастна пригода з самоїздом.** В віденьскім Пратері їхав в суботу самоїздом інжинєр італїяньскої фабрики самоїздів, Володислав Юрский Галичанин родом, з двома топниками. Самоїзд гонив з такою скоростию, що прийшло до нещастя. Машина ударила в стовп електричних дротів і розтріскала ся на кусники, інж. Юрский розбив собі голову і погиб на місци, один топник єсть смертельно ранений, а другий лекше.

— **Контроля** над пожарними і будівельними комісиями. Наслїдком розпорядженя намістництва, висланого до всїх старость, візвав краєвий видїл окремим обіжником всї повітові видїли, щоби заострили свою контролю що-до строгого виконуваня приписів о пожарнім і будівельнім нагляді в громадах їх повітів і щоби в тій цїли видали відповідні порученя як своїм функционарям, так і відповідні вказівки своїм делєґатам, котрих повітові видїли на основі давнїйшого порученя краєвого видїлу мають іменувати по змозї для кождої громади окремо. Рівночасно зі строгою контролею в згаданим напрямі мають повітові видїли з цїлою енерґією приневолювати громади, щоби згідно з розпорядженями повітового видїлу і при єго помочи: 1) основували пожарні сторожі, о скілько їх ще нема; 2) заосмотрювали їх в приряди до гашеня огню; 3) установляли відповідні пожарні поготівля, а на селї нічні, по змозї і денні сторожі; 4) переводили бодай двічи на рік пожарні ревізиї по домах (комини, горища, кухнї і т. п.) Повітові видїли мають видати відповідні розпорядженя також до всїх громадских урядів і звернути їх увагу, що повітовий видїл буде строго пильнувати виповненя того розпорядженя і всякі занедбаня приписів о полициї і будівельного закона безпощадно карати. Рівночасно мають повітові видїли повідомити про се староства з просьбою о нагляд над виконанєм виданих розпоряджень при помочи орґанів служби безпечности і спільну акцию староства около заведеня огневої безпечности та оборони від пожарів.

— **Лїчничі стипендиї для урядників.** Дирекция краєвого товариства задаткового для урядників у Львові (ул. Скарбківска ч. 5) подає до відомости своїх членів, що товариство набуло право представляти двох членів або двох членів їх родин до користаня з полекш, як: безплатного мешканя, безплатної лїкарскої опіки, увільненя або зниженя купелевої такси, купели а навіть о скілько позволяють на се средства безплатного удержаня в купелевих місцях в Карльсбаді, Мариєнбаді, Франценсбаді, Теплицях і Абациї. Користати з тих добродійство можуть лише ц. к. державні урядники і ц. к. учителї. Крім того товариство має представляти одну дитину члена до користаня з риманівскої кольонїї, а одного ґімназияльного ученика до безплатного уміщення в однїй бурсї у Львові. Вкінци має то товариство до

малих зубців, ще не зійшла з єї лиця і немов би то робило їй велике вдоволенє дивити ся, як ми постепенно привикаємо до сьвітла, порушають ся під краєм єї спідницї чорні ніжки сюди і туди.

При тім паде на землю кусник чорного хлїба, котрий лише що кусала, і котить ся аж до наших ніг. За пізно пробовала вхопити єго. Сьміючись підносить єго мій приятель.

— Віддайте менї хлїб! — кличе она, зриваючи ся з місця.

— Ого! Не так скоро. Треба красно попросити! — жартує молодий професор.

Хвильку стоїть надумуючись і гризе білими зубами уста.

— Коли так то не хочу! — роздає ся відтак єї голос з гори і аби своїм словам додати притиску, обертає ся напрасно і глядить мов без думки на синїюче в долинї море.

Скоро витягнув він теку з рисунками і оловцем начеркує на папері єї струнку стать.

— Ходи сюди, маєш хлїб! — кличе він єї.

Она не відповіла. Лиш порушенєм голови закидає своє довге чорне волосє на плечі і тріскає пальцями, немов би хотіла сказати: „Менї тепер твого хлїба не треба“.

— Уперта! — воркнув професор Роден до себе. — Проведеш нас до Кап Мартен?

— Дістанеш добру нагороду — сказав Роден.

— Кілько? — спитала вагуючись.

Хмарка невдоволеня появила ся на єго лици.

— І тут гроші значать всьо! — воркнув до себе, відтак додав голосно: — Одного франка.

— То за богато! — каже она рішучо на наше здивованє. — За то досить пять су!

— Добре; отже пять су! Ходи!

— Зараз!

Она встромила два пальцї в уста і прошибаючо засвистала. По якімсь часї появив ся перед нами якийсь хлопець.

— Скажи вуйкови, що я проваджу чужинців! — крикнула до него не без якоїсь гордости.

— Ти? — спитав він здивований.

— Я, дурню!

Хитаючи головою хлопець відійшов. В однїй хвили зіскочила зі скали і станула перед нами ждучи.

Ровен приглядав ся єї делїкатним чертам. Она була справдї хороша, та мала дївчина. Але нараз скривила погано своє личко, коли замітила цікавість, з якою він на неї дивив ся, відтак засьміяла ся і рушила в дорогу, крикнувши на нас приказуючим голосом.

— Ходіть!

— Як ти називаєш ся? — спитав Роден, що хотів навязати яку розмову, між тим як я в дусї сміяв ся з єї рішучости, з якою виступила супротив Родена.

— Ля стреґа!

— Ля стреґа? Скажи — обернув ся він до мене — чи не значить то: відьма!

— Так.

— А длячого називають тебе „Ля стреґа?“

— Бо умію чарувати!

Она знов голосно розсьміяла ся.

— Так? Умієш чарувати? Ану покажи що такого!

— Тепер не хочу! Але я умію, спитайте людий в Роккабрунї!

Она знов засьміяла ся, але тепер вже тихо.

— То може небезпечно з тобою іти?

— Може!

— Хочеш нас зачарувати? То було би тяжко!

— О нї!

— Чому нї?

— Бо чужинцї, що приїздять до Монте Кальо, всї дурні!

— Знаменито! А звідкиж ти то знаєш?

— Зіо (вуйко) говорив.

— А звідки знає зіо?

— Він всьо знає! Він вже був в Ніцци і в Марсилїї і в Тульонї і в Вентімілїї і в Ґенуї — всюди!

— О, то він далеко їздив! А що він робить, той твій вуйко?

— Тепер плекає оливки, так як і всї ми в Роккабрунї і має цитриновий сад. Але перше був моряком. Довго, дуже довго, яких трийцять лїт! І я би хотіла бути моряком! — додала зітхаючи.

— То хиба буде тяжко! Ти так любиш море?

— То нї! Але моряки зарабляють так богато гроший.

— Знов ті прокляті гроші! Ти був би сподївав ся того по тій дитинї природи? — обернув ся до мене.

— Я хотіла би дуже мати богато гроший! — говорила она дальше. — Бо як би я мала богато гроший, то мій брат, Беппо, міг би

роздачі кілька лічничих стипендий і одну стипендию на придане для доньки члена, вглядно одну стипендию на практичне виобразованє сина члена товариства. Подання треба вносити до дирекциї товариства.

Телєґрами.

Відень 9 мая. Зачувати, що Рада державна буде в суботу або в пятницю відрочена і збере ся знову аж в другій половині червня.

Канеа 9 мая. В селї Мелітонї в окрузї Ретимно на Креті шеф комітету революцийного Біракі забрав до неволї віддїл жандармів і розоброїв єго; відтак поставив жандармам до волї або прилучити ся до ворохобників або вертати до міста без зброї. Часть жандармів рішила ся пристати до ворохобників.

Ґрац 9 мая. З Афленц в Стириї наспіла вчера вість, що коло Фильцштайн в окрузї гори Гохшваб згинуло трох туристів з Ґрацу а то: професор церковного права в ґрацкім унїверситетї Віктор Вольф фон Ґлянфель, доцент др. Лев Петріч і офіциял рахунковий Штопер. Тїло згаданого професора знайдено роздушене а крім того ногу належачу до котрогось із згаданих двох туристів.

Льондон 9 мая. До Morning Post доносять з Шанґаю: Японьский консуль запротестував против набираня вугля на якісь кораблї, бо єсть підозріне, що вуголь той призначений для балтийскої фльоти. Комісар портовий заборонив длятого тим кораблям виїздити з порту.

Париж 9 мая. До Аґенциї Гаваса доносять з Сайґону: Фльоту Рожественьского, котра з заливу Гонкое заплила до другого заливу положеного більше на полудне, відшукали розвідуючі кораблї адм. Жонкієра. Рожественьский заявив, що небавком поплине дальше.

Берлин 9 мая. До тутешних часописий доносять з Петербурга: Після „Біржев. Ведом." прийшло в Москві з пятницї на суботу на тверскім бульварі до кровавої бійки межи войском а цивільними. Причиною було то, що підчас огню якийсь офіцир поліциї зневажив якусь жінку, а присутні виступили в єї оборонї. Офіцир добув шаблї, а товпа кинулась тодї на поліцию, котра завізвала на поміч козаків. Настала формальна битва, підчас котрої убито камінєм двох офіцирів від козаків і кількох козаків. Войско стріляло і убило та ранило богато людий.

Токіо 9 мая. Японьске правительство намірає завести в тих сторонах манджурских, що заняті японьскою армією, завести цивільну адмінїстрацию замість войскової. Ґенер. Камію має бути іменований управителем Ляотуна.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: Дирекция зелїзниць державних у Львові розписала лїцитацию на доставу коксу, вугля ковальского і вугля до опалюваня мешкань на рік 1906. — Близші услівя і формулярі оферт можна одержати в IV. бюрі Дирекциї. Речинець до внесеня оферт кінчить ся дня 15-го червня о 12-тій годинї в полудне.

ходити до школи в Ментонї. Він так добре учить ся, далеко лїпше як я!

— Аґа! Тому! — І лице Родена знов прояснило ся. — Хочеш, аби я тебе малював? — спитав він нагле.

— Я? Давати ся малювати? — Она голосно розсьміяла ся. — Нї, нї!

— Чому нї?

— То богато коштує! — Княгиня Аоста, що мешкає он там в долинї — она показала пальцем на Ментону — веліла себе малювати за тисяч, два, три тисячі франків! Тілько гроший Ля Стреґа не має! Навіть не має і трех тисячів сантимів.

— Не будеш нїчого за то платити, за то дістанеш ще гроші!

— Дістану? За те, що дам себе малювати? Я тому не вірю!

— Але так є! Я дам тобі за годину франка!

— За богато! — заявила знов рішучим голосом.

— Я радо даю!

— Але я не приймаю.

— То може вийти на добре твому братови.

Она надумувала ся, а вкінци сказала:

— Спитаю вуйка!

Між тим вийшли ми на дорогу, що вела поміж старими оливними деревами до Кап Мартен. Ля Стреґа попрощала ся з нами. Роденови подала руку, на мене кинула не конче приязний погляд, кивнула скоро головою і бігцем побігла назад стежкою до Роккабруни.

На другий день рано появила ся з своїм вуйком в нашім готели. Одїта була по сьвяточному і чимало здивувала ся, коли Роден їй сказав, що буде єї малювати в єї щоденнім одїню, в якім бачив єї вчера.

— Але коли хто дає ся малювати, то бере на себе найлїпше, що має! — боронила ся она і треба було часу і намови єї вуйка, цїлком розумного чоловіка, аби єї наклонити, що прийшла пополудни в щоденнім одїню.

І в годинах мальованя, в котрих я деколи був присутний, треба було побороювати неодин упір. Спершу конче хотіла, аби єї малювати сидячу на кріслї з руками зложеними на лонї. Так веліла себе малювати Мария Фалієрі, дочка бурмістра, а та чей мусить знати, як найкрасше! Відтак знов нїяк не хотіла, аби єї малювати босою. Не зі встиду, бо она того не знала. Лише „босі пальцї так погано виглядають" — були єї слова. І чей не могло бути нїчого красшого, як єї зелені панчохи з червоними цьвітами! Великою терпеливостию і лагідною намовою побороював Роден все єї упір. Але коли вкінци єї миле і незвичайно подібне личко чим раз виразнїйше виступало на полотнї, не могла она досить начудувати ся. „То славний маляр, signore Rodeno" — повтаряла завсїди з блискучими очима і заходила то з одного то з другого боку, аби собі приглянути ся і налюбувати ся — тілько хотіла, аби єї намальовано трохи білїйшою, як була! А коли їй Роден сьміючись відмовив, погнївала ся на него.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8 40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша
	6 25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10 40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).